

Koen VIJVERMAN

Acteur en Jezus in 'De Passie' in Ieper

Op 19 maart strijkt de tweede editie van *De Passie*, een hedendaagse en multimediale versie van het lijdensverhaal, neer in de Westhoek. De rol van Stoffel, het personage dat naar Christus verwijst, is voor Koen VIJVERMAN (34), acteur, ondernemer en jonge vader. „Zoals mensen tweeduizend jaar geleden met elkaar omgingen, zo doen wij het nog.”

‘Mijn dorp leeft, maar dat krijg ik in Antwerpen niet uitgelegd’

Jozefien VAN HUFFEL

Ze zijn nauwelijks te tellen, de geboortekaarten in de huiskamer en ze zijn overwegend roze. De drie weken oude dochter heet Wiske. Ze is het zusje van Fons, woont naast de garage van haar grootouders en later zal ze haar vader wellicht geregeld de show zien stelen. Ook in het theater is Koen VIJVERMAN niet altijd meer een zoon, maar soms al een vader. Straks in Ieper speelt hij uiteraard zoon van God. „Ook daar heb ik nu de leeftijd voor.”

–Garagistenzoon wordt acteur. Was dat vanzelfsprekend?

Mijn ouders probeerden me eerst warm te maken voor de stiel. Na twee lange jaren technisch onderwijs konden ze echter niet meer om mijn slechte resultaten heen en gaven ze toe dat ik eerder in het kunst-onderwijs thuis hoorde. Nog altijd zou ik diesel in een benzinetank doen, zo weinig begrijp ik van auto's, en daar maakt de familie zich uiteraard vrolijk over.

In mijn jeugd gingen we niet naar theater. In ons dorp bewoog op dat vlak weinig en wat moesten we in de stad gaan zoeken? Naar mijn stukken kwam echter de hele familie kijken en zo groeide de belangstelling voor die wereld. Nu trekken mijn ouders ook naar andere stukken.

–En is het dorp uit de acteur te krijgen?

Al werk ik al tien jaar vaak in Antwerpen, aanvankelijk bij het Fakkeltheater en vervolgens bij Theater aan de Stroom, ik wil niet weg uit Denderhoutem. Dit is een klein dorp, maar er leeft veel, ook al zijn dat festiviteiten die ik in Antwerpen niet krijg uitgelegd. Ook dat geloof hier nog meer vanzelfsprekend is en dat ik mijn dochter laat dopen, begrijpt daar niet iedereen. Of woon ik hier nog omdat ik sommige jaren 250 voorstellingen speel, van Oostende tot Nederland? Overal ben je een beetje toerist, soms letterlijk met de zwerfwagen van mijn ouders. Vorige zomer stond ik er twee weken mee op de camping van Sint-Anneke op Linkeroever. Misschien keer ik daarom zo graag terug naar mijn dorp, waar ik thuis ben.

Dorien en ik hadden overigens aanvankelijk een huis twee straten verderop op het oog. Toen we burens van mijn ouders bleken te kunnen worden, vond ik dat eerst niet zo aantrekkelijk. Het bleek

Koen Vijverman: „Goede theaterschrijvers maken je bewust van je eigen gedrag: ‘Oei, dat doe ik ook.’” © Frank Bahn Müller

echter handig, tijdens de verbouwingen en nu met twee kleine kinderen. De babyfoon werkt ook bij hen. Er gaan ook geen twee, drie dagen voorbij dat ik niet in de garage kom, zagezegd omdat ik iets nodig heb.

„Christus geeft hoop en moed, zodat mensen verder gaan dan ze zelf dachten te kunnen”

–U hebt ook een bedrijf. Hoe komt dat?

Ik organiseer inderdaad bedrijfsfeesten en evenementen die tegelijk een soort interactieve voorstelling zijn. Moorddiners bijvoorbeeld, waarbij het publiek op zoek moet naar de moordenaar. Soms speel ik zelf mee, soms laat ik het over aan collega's. Ik ben zelfstandig sinds ik afstudeerde, ook toen ik een rol had in *Familie*. De ondernemingszin zit in de familie en daar ben ik dankbaar voor. Veel betere acteurs

dan ik komen soms moeilijk rond. Ik ben blij dat ik altijd kon spelen.

Als ik geen rekening zou moeten houden met praktische dingen, dan zou ik graag meewerken aan meer alternatieve, vernieuwende theaterprojecten. Of ik zou voluit gaan voor de cabaretgroep die ik met een collega heb. Na een pauze begonnen we kort voor de winter opnieuw nummers te schrijven. *Poot en Vijverman*, zo heten we nu, maar in het echte leven blijft dat helaas een nevenproject. Iedereen moet echter compromissen sluiten. Mijn vader is in zijn vrije tijd seingever op het autocircuit van Zolder. Daar zou hij ook graag meer tijd in steken, maar dat is niet realistisch.

–Leert u al spelend leven?

Goede schrijvers pennen situaties op zo'n manier neer dat je je als speler, en hopelijk ook als kijker, bewust wordt van je eigen gedrag. „Oei, dat doe ik ook.” Bij Theater aan de Stroom speelde ik recentelijk mee in *Kunst*, een stuk van de Franse Yasmine Reza waarin drie vrienden discussiëren over een wit schilderij en tegelijk over de

vriendschap en het hele leven. Tijdens het repeteren dacht ik vaak aan mijn eigen kameraden.

–U speelt nu mee in 'De Passie'. Wat betekent Christus' lijdensverhaal voor u?

Het hedendaagse verhaal dat wij brengen, is vooral menselijk en herkenbaar. Het beschrijft hoe mensen met elkaar omgaan als het niet goed gaat, wat er gebeurt als iemand niet langer kan liegen en hoe iemand de kracht vindt om zichzelf op te offeren. De motieven uit de gebeurtenissen van tweeduizend jaar geleden herhalen zich, overal ter wereld en in allerlei omgevingen. Of Christus dat uiteindelijk niet overstijgt? Dat klopt, en dat kan mensen hoop en moed geven, zodat ze verder gaan dan ze zelf dachten te kunnen.

De Passie, op zaterdag 19 maart om 20 uur gratis op de Grote Markt van Ieper. Info op www.depasse.be, info@depasse.be of 057 36 52 71.

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be